

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 181/2015
11.02.2016. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије Бранка Станића, као председника већа, судије Браниславе Апостоловић и судије Звездане Лутовац, као чланова већа, у правној ствари тужиоца Л.Б. А.Д. из Б., ул. ..., кога заступа А. Л., адвокат из Б., против тужених: 1) Р.е. Д.О.О. из Б., улица ..., кога заступа М.Ђ., адвокат из В.; 2) Агенција за привредне регистре Републике Србије из Б., улица ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 10.097.152,08 динара, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 7158/13 од 11.07.2014. године, донео је у седници већа одржаној дана 11.02.2016. године следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против става 1. изреке, пресуде Привредног апелационог суда Пж број 7158/13 од 11.07.2014. године.

ОДБИЈА СЕ захтев првотуженог Р.е. Д.О.О. из Б. за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П бр.584/12 од 24.06.2013. године у ставу 1. изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан првотужени да тужиоцу плати износ од 8.020.440,96 динара са затезном каматом од 26.01.2012. године па до исплате. У ставу 2. изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе првотужени да плати тужиоцу 7.538.248,82 динара и затезну камату на износе за периоде назначене у изреци. У ставу 3. изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе друготужени да тужиоцу солидарно са првотуженим исплати 15.558.689,78 динара, са затезном каматом на износе и за периоде назначене у изреци. У ставу 4. изреке, обавезан је првотужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 267.208,80 динара, а у ставу 5. изреке, обавезан је тужилац да друготуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.043,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж број 7158/13 од 11.07.2014. године у ставу 1. изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П бр.584/12 од 24.06.2013. године у ставовима 3. и 5. изреке. Ставом 2. изреке делимично је укинута пресуда

Привредног суда у Београду П бр. 584/12 од 24.06.2013. године у ставовима 1, 2. и 4. изреке и предмет се у овом делу враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Против наведене пресуде Привредног апелационог суда, тужилац преко пуномоћника из реда адвоката је благовремено изјавио ревизију и то у односу на став 1. изреке пресуде, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка учињених у поступку пред другостепеним судом, а прописаних у члану 361. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 и 111/09).

Одговор на ревизију тужиоца, изјавио је првотужени и предложио да Врховни касациони суд одбије као неосновану ревизију тужиоца, а трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са одредбом члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), а у вези са чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, који је ступио на снагу 01.02.2012. године), и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битне повреде парничног поступка из члана 361 ст. 1 овог закона, учињене у поступку пред другостепеним судом, јер је другостепени суд правилно применио одредбе Закона о парничном поступку испитујући побијану одлуку у делу у коме се она жалбом оспорава, оценом свих релевантних жалбених навода и уз давање јасних разлога за доношење побијане одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и првотужени су се налазили у пословном односу који је заснован закључењем Уговора о редовном изношењу смећа који је код тужиоца заведен под бројем 3865/1 дана 19.06.2006. године. Тужилац у складу са наведеним уговором у периоду од 11.06.2006. године па до 31.12.2006. године, платио првотуженом услуге изношења смећа у износу од 8.020.440,96 динара. Пресудом Трговинског суда у Београду П бр.4471/06 од 26.03.2007. године утврђена је ништавост регистрације првотуженог у погледу претежне делатности, под шифром 900000 - одстрањивање отпадака и смећа и сличне активности. Тужилац је по основу пресуде Трговинског суда у Београду П. бр.2433/08 од 09.03.2009. године обавезан да исплати ЈКП Г.ч. износ од 10.097.152,08 динара на име накнаде за пружене комуналне услуге које су у погледу временског периода извршавања односе на период од 11.06.2006. године па до 31.12.2006. године и то у периоду у коме је и првотужени вршио услуге према тужиоцу на основу предметног уговора, тако да је тужилац поред тога што је платио услуге изношења смећа првотуженом исплатио накнаду и наведеном трећем лицу, по вансудском поравнању и то укупно 12 месечних рата а свака рата је износила по 1.296.557,48 динара.

Тужилац у овом поступку од тужених захтева накнаду штете у висини новчаних износа који је плаћен ЈКП Г.ч. у Б. са затезном каматом од дана плаћања па до исплате.

Штетну радњу и кривицу у односу на друготуженог, кога означава као солидарног дужника са првотуженим, заснива на тврдњи да је друготужени при одлучивању о регистрационој пријави првотуженог, поступио противно члану 22. Закона о регистрацији привредних субјеката, па је без сагласности надлежног органа, која је законом прописана као услов за тражену регистрацију делатности одстрањивања отпадака и смећа и сличне активности, регистровао ову делатност првотуженом. Последица неправилног поступања друготуженог је исправљена Пресудом Трговинског суда у Београду П бр.4471/06 од 26.03.2007. године којом је утврђена ништавост регистрације првотуженог у погледу претежне делатности, под шифром 900000 - одстрањивање отпадака и смећа и сличне активности. Тужилац сматра да је наведеним радњама друготуженог причињена му штета коју у захтеву тражи да се надокнади.

Нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца у односу на друготуженог, са образложењем да друготужени није приликом регистрације првотуженог, конкретно, регистрације претежне делатности (одстрањивање отпадака и смећа и сличне активности), поступио противно члану 22. став 1. тачка 8. Закона о регистрацији привредних субјеката и да у радњама друготуженог и штете која је тражена нема узрочно-последичне везе, нити одговорности друготужене за штету.

Врховни касациони суд сматра да су правилно нижестепени судови закључили да у конкретном случају нема одговорности друготужене за наканду штете.

За постојање права на потраживање накнаде штете потребно је да су испуњени услови: постојање штете, узрочна веза између настале штете и поступања штетника-конкретно друготуженог и постојање кривице на страни друготуженог.

Друготужена Агенција за привредне регистре, као регистрациони орган, не може бити одговорна за спор који је вођен између овде тужиоца као дужника и ЈКП Г.ч. Б., као повериоца, у коме је тужилац правноснажном пресудом П.бр. 2433/08 од 09.03.2003. године обавезан да плати на име услуга за изношење смећа, повериоцу ЈКП Г.ч. износ од 10.097.152,08 динара са законском затезном каматом. У овом спору се судило и пресудило о уговорном односу између тужиоца и Јавног комуналног предузећа као уговорних страна, који је облигационо-правне природе, тако да пресуда донета у овом спору, односи се само на странке у спору и не може бити основ за одговорност друготужене за наканду штете у висини износа који је тужилац по тој пресуди платио.

Основ одговорности друготужене не може се заснивати ни на чињеници да је тужилац платио услуге изношења смећа првотуженом за исти период за који је платио ЈКП Г.ч., јер се и у том случају радило о уговорном односу између уговорних страна у коме се расправља и утврђује да ли су извршаване уговорене обавезе уговорних страна и да ли постоји дуг због извршених а неплаћених комуналних услуга, што никакве везе нема са друготуженом Агенцијом за привредне регистре.

Одговорност друготужене се не може заснивати ни по основу пресуде Трговинског суда у Београду П. 4471/06 од 26.03.2007 године, којом је утврђена ништавост регистрације првотуженог у делу који се односи одстрањивање отпадака и смећа и сличне активности, јер ни та одлука не може бити узрочно последична веза са потраживањем које је према тужиоцу утврђено пресудом П.бр. 2433/08 од 09.03.2003. године и радом друготужене као регистрационог органа.

Према изложеном, наводи из ревизије да је побијана одлука донета погрешном применом материјалног права, позивајући се на Закон о регистрацији, Закон о комуналним делатностима и Закон о привредним друштвима су неосновани. Побијана одлука је донета правилном применом одредби Закона о облигационим односима и то одредби којима је регулисан институт проузроковања штете и одговорности за накнаду штете а који је меродавни пропис за решење овог спора.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које се пази по службеној дужности, Врховни касациони суд, на основу процесних овлашћења из члана 405. Закона о парничном поступку, ревизију тужиоца у односу на друготуженог је одбио као неосновану.

Туженом првог реда нису признати трошкови ревизијског поступка са разлога што одговор на ревизију коју је првотужени изјавио, није био нужни у овој правној ствари, па самим тим ни трошкови који су наступили поводом одговора не представљају нужне трошкове који би се досудили сагласно члану 161 Закона о парничном поступку, на терет тужиоца.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**